

relații financiar - valutare și comerciale internaționale

ghidul lucrătorului de comerț exterior

Acorduri multilaterale convenite în cadrul rundei Tokyo, acceptate de Republica Socialistă România

În anul 1979 au fost încheiate, la Geneva, negocierile comerciale multilaterale, cunoscute sub denumirea de „runda „Tokyo“, desfășurate, începând din anul 1973, sub egida Acordului General pentru Tarife și Comerț (G.A.T.T.).

Aceste negocieri au avut următoarele obiective principale :

- reducerea sau eliminarea taxelor vamale, obstacolelor netarifare și altor obstacole din calea comerțului mondial ;
- îmbunătățirea cadrului juridic de reglementare a comerțului internațional ;
- asigurarea unor avantaje suplimentare pentru comerțul exterior al țărilor în curs de dezvoltare prin convenirea și aplicarea față de aceste țări a unui tratament special, mai favorabil în toate domeniile de negocieri.

Prin obiectivele lor, negocierile din cadrul rundei Tokyo pot fi considerate ca cele mai ample negocieri multilaterale desfășurate vreodată în istoria comerțului internațional, vizând, spre deosebire de celelalte șase runde anterioare de astfel de negocieri organizate în cadrul G.A.T.T., eliminarea sau reducerea atât a taxelor vamale cât și a obstacolelor netarifare care frânează desfășurarea normală a comerțului internațional și aceasta, nu numai în domeniul produselor industriale (cum a fost în cazul rundelor de negocieri anterioare — între care runda Dillon și runda Kennedy), ci și în sectorul produselor agroalimentare.

De asemenea, pentru prima dată în istoria G.A.T.T., la aceste negocieri au participat, potrivit prevederilor declarației de la Tokyo, atât țările membre ale G.A.T.T. cât și țările nemembre, (în număr de 99).

În cadrul rundei Tokyo au fost negociate și convenite, sub rezerva acceptării de către guvernele statelor participante la aceste negocieri, respectiv a aderării statelor ne-

participante, următoarele înțelegeri multilaterale care, prin Decretul Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România Nr. 183 din 11 iunie a.c., au fost acceptate și de țara noastră.

PROTOCOLUL DE LA GENEVA (1979), ANEXĂ LA ACORDUL GENERAL PENTRU TARIFE ȘI COMERȚ

Protocolul consemnează principalele rezultate ale negocierilor tarifare multilaterale, convenite în cadrul runde, încheiate :

— Reducerea taxelor vamale în medie cu pînă la 35%, la importul de produse industriale și cu pînă la 15% la importul unor produse agricole, în țările capitaliste dezvoltate.

Aceste reduceri de taxe vamale urmează să fie aplicate la circa 60% din importul total de produse industriale și la circa 30% din importul total de produse agricole al acestor țări. Lista acestor produse include un număr important de mărfuri pentru care țările capitaliste dezvoltate nu acordă scutiri sau reduceri de taxe vamale în cadrul schemelor lor de preferințe vamale generalizate pentru țările în curs de dezvoltare.

Persistența unor serioase dificultăți economice în unele ramuri industriale din țările capitaliste dezvoltate și accentuarea crizei energetice pe plan mondial a făcut dificilă convenirea sau reducerea mai importantă de taxe vamale la importul în aceste țări de produse petroliere, unele articole de sticlărie, încălțăminte, rulmenți, îngrășăminte chimice, aparate de radio etc. ;

— Reducerea, cu pînă la 40% a taxelor vamale, în special la unele produse industriale importate de unele țări în curs de dezvoltare, între care Argentina, Bolivia, Chile, Columbia, Ecuador, Nicaragua, Peru, Venezuela, India, Spania, Turcia, Iugoslavia, Coasta de Fildeș, Zair, Israel. În general, țările în curs de dezvoltare au convenit să acorde reduceri de taxe vamale la un număr restrîns de produse, ca contribuție a lor în negocieri, concentrîndu-și atenția asupra obținerii de facilități tarifare din partea țărilor dezvoltate. O reducere importantă a taxelor vamale între țările în curs de dezvoltare urmează a fi negociată începînd cu anul 1980, în cadrul unei runde de negocieri comerciale multilaterale special organizată între aceste țări, la care va participa și România ;

SUPLIMENT LA

Nr. 40 1980

Revista
ECONOMICA

RELAȚII FINANCIAR-VALUTARE

— Consolidarea pentru marea majoritate a produselor negociate în rundă, a reducerilor de taxe vamale în cadrul G.A.T.T., care nu vor mai putea fi retrase decât în condițiile acordării unor facilități echivalente țărilor interesate, participante la negocierile comerciale multilaterale. Reducerile de taxe vamale convenite în negocieri favorizează în special exporturile țărilor dezvoltate și ale țărilor în curs de dezvoltare cu o structură mai diversificată a exporturilor, între care și România.

Pentru țara noastră, avantajele obținute ca urmare a participării la negocierile tarifare din cadrul G.A.T.T. constau în reducerea taxelor vamale aplicate la importul de mărfuri industriale și produse agricole românești în țările capitaliste dezvoltate, a căror incidență poate fi evaluată, (pe structura exporturilor țării noastre efectuate în anul 1978) la 21,0 milioane dolari *) prin reducerea taxelor vamale la produsele la care România nu beneficiază de scutiri sau reduceri de taxe vamale în cadrul preferințelor vamale generalizate și care reprezintă majoritatea — circa 70% din exportul nostru total în aceste țări. Au fost, de asemenea, menținute avantajele preferințelor vamale generalizate de care România beneficiază din partea acestor țări, evitându-se, pe cât posibil, erodarea acestora în cursul negocierilor.

Reducerile cele mai importante de taxe vamale urmează a fi aplicate în special la produsele industriei construcțiilor de mașini și industriei chimice, ramuri care, la nivelul anului 1985, vor deține circa 55% din exporturile totale ale României, precum și la mobilă, produse textile și produse siderurgice la exportul cărora în țările capitaliste dezvoltate țara noastră nu beneficiază de scutiri sau reduceri de taxe vamale în regimul preferințelor vamale.

Protocolul de la Geneva (1979) cuprinde în anexă listele cu produsele și reducerile de taxe vamale acordate de fiecare țară participantă.

În general, se are în vedere ca reducerile de taxe vamale să se aplice eșalonat, în 8 tranșe anuale egale, începând de la 1 ianuarie 1980.

Unele țări (Piața comună, Japonia, Suedia) au anunțat că la unele produse sensibile, în special la unele produse siderurgice și produse textile nu vor fi în măsură să aplice reducerile convenite de taxe vamale înainte de 1 ianuarie 1982. Întârzierea în aplicarea reducerilor de taxe vamale la aceste produse va fi, însă, recuperată prin acordarea unor tranșe mai mari din aceste reduceri în anii următori.

ACORDUL PRIVIND COMERȚUL CU AERONAVE CIVILE

Acordul are ca principal obiectiv liberalizarea comerțului internațional cu aeronave civile, inclusiv părți componente, echipamente, piese de schimb și materiale pentru confecționarea de asemenea aeronave.

Principalele prevederi sînt următoarele: eliminarea completă a taxelor vamale de import; suprimarea sau reducerea obstacolelor netarifare (prohibiții, contingente la import etc.); simplificarea procedurilor și a formalităților privind eliberarea licențelor de import; asigurarea, în condiții de competitivitate egală (preț, calitate, termene de livrare etc.) de posibilități de concurență egală pentru toți

furnizorii autohtoni și străini, cu ocazia stabilirii opțiunilor pentru import; evitarea practicării de măsuri la export neconforme cu prevederile G.A.T.T. și cu practica comercială normală (subvenții și alte măsuri de forțare, în condiții de neeficiență economică, a exportului, de natură să conducă la scăderea prețurilor pe piața internațională și la cauzarea de prejudicii grave producătorilor interni); instituirea, în cadrul G.A.T.T., a unui Comitet pentru comerțul cu aeronave civile, însărcinat cu aplicarea Acordului și soluționarea diferendelor între țările semnatare.

România se înscrie, în ultimii ani, printre țările care acordă o deosebită importanță dezvoltării industriei aeronautice și exportului de avioane și alte aeronave civile. În general, se poate aprecia că acceptarea de către țara noastră a Acordului privind comerțul cu aeronave civile, negociat în cadrul G.A.T.T., va conduce la facilitarea exporturilor românești de produse aeronautice românești, părți componente, piese de schimb și de materiale pentru producția, întreținerea și repararea aeronavelor civile, în-deosebi prin: înlăturarea oricăror forme de discriminare în alegerea întreprinderilor exportatoare românești ca furnizor de produse aeronautice; eliminarea taxelor vamale la importul de produse aeronautice românești;

— suprimarea și reducerea unor prohibiții, contingente și restricții de import aplicate în țările partenere.

În schimbul acestor facilități, țara noastră a hotărât să nu aplice taxe vamale la importul de aeronave civile, inclusiv părți componente, piese și materiale auxiliare pentru industria aeronautică civilă.

ACORDUL PRIVIND PROCEDURILE ÎN MATERIE DE LICENȚE (AUTORIZAȚII) DE IMPORT

Acordul, recunoscînd dreptul țărilor de a supune importul unei autorizații prealabile, are ca principal obiectiv uniformizarea și simplificarea procedurilor de autorizare a importurilor, urmărindu-se totodată ca procedura autorizațiilor să nu constituie prin ea însăși o barieră în calea desfășurării comerțului internațional.

Principalele prevederi sînt următoarele:

— regulile cu privire la procedurile în materie de licență (autorizații) de import trebuie să fie neutre în aplicarea lor și să fie administrate în mod just și echitabil;

— regulile și toate informațiile cu privire la procedurile de prezentare a cererilor, inclusiv condițiile pe care să le îndeplinească persoanele, întreprinderile sau instituțiile pentru a prezenta asemenea cereri, precum și listele produselor supuse regimului de licențe, vor fi publicate în termenele cele mai scurte, astfel încît să permită guvernelor și comercianților să ia cunoștință de acestea;

— formularele de cerere și procedurile aferente vor fi cât mai simple posibil, iar solicitanții vor trebui să se adreseze, pe cât posibil, unui singur organ administrativ;

— devizele necesare pentru plata importurilor supuse licențelor (autorizațiilor) de import vor fi puse la dispoziția deținătorilor de licențe pe aceeași bază care se aplică importurilor de mărfuri pentru care nu se cere licență de import;

— durata valabilității licențelor (autorizațiilor) de import va fi rezonabilă și nu va fi atât de scurtă ca să împiedice importurile. De asemenea, durata valabilității nu va împiedica importurile de proveniență îndepărtată, în afară de ca-

* Calcule efectuate de Institutul de Economie Mondială pe baza datelor publicate în statisticile țărilor partenere.

zurile speciale cind importurile sînt necesare spre a face față unor necesități pe un termen scurt, neprevăzute ;

— se va lua în considerare o atribuire rezonabilă de licențe (autorizații) de import noilor importatori ; în acest sens, va trebui să fie acordată o atenție specială importatorilor de produse originare din țările în curs de dezvoltare și mai ales din țările cele mai puțin dezvoltate ;

— prevederile acordului nu vor obliga părțile semnatare să furnizeze informații confidentiale a căror divulgare ar constitui un obstacol în aplicarea legilor, ar fi contrară interesului public sau ar aduce prejudicii intereselor comerciale legitime ale întreprinderilor publice sau particulare.

Se poate aprecia că prevederile acordului, cu privire la eliberarea, pe o bază nediscriminatorie, a licențelor de import, simplificarea și uniformizarea procedurilor în materie sînt de natură să faciliteze exporturile românești.

ACORDUL PRIVIND APLICAREA ARTICOLULUI VII AL ACORDULUI PENTRU TARIFE ȘI COMERȚ (EVALUAREA ÎN VAMĂ)

Acordul are ca obiect stabilirea metodelor de determinare a valorii în vamă a mărfurilor importate în conformitate cu principiile generale enunțate la articolul VII al G.A.T.T., în vederea aplicării taxelor vamale.

În acest sens, se prevede ca evaluarea în vamă, în vederea aplicării taxelor vamale să se facă luînd ca bază de calcul valoarea de tranzacție a mărfurilor importate (valoarea înscrisă în factură, contract, documente de transport etc.). Totodată, se prevede crearea unui Comitet în cadrul G.A.T.T., format din reprezentanții tuturor țărilor membre, însărcinat cu examinarea problemelor privind aplicarea Acordului.

Acceptarea de către țara noastră a Acordului privind aplicarea articolului VII al G.A.T.T. (evaluarea în vamă) ar conduce la următoarele avantaje :

— Cunoașterea anticipată și cu exactitate a influenței taxelor vamale asupra accesului mărfurilor de export pe piețele țărilor partenere, în vederea determinării cu mai mare exactitate a eficienței produselor destinate exportului ;

— Eliminarea posibilității ca unele țări partenere să aplice metode discriminatorii de evaluare în vamă a mărfurilor, de natură să dezavantajeze exporturile noastre ;

— Eliminarea unor metode arbitrare de evaluare, în vamă, care fac necompetitive mărfurile exportate în unele țări (S.U.A., Canada, Australia) ;

— Eliminarea posibilității ca unele țări să folosească evaluarea în vamă a mărfurilor ca o metodă de restricționare a importului ;

— Crearea premiselor pentru o simplificare și sistematizare a formalităților legate de evaluarea în vamă a mărfurilor cu consecințe favorabile asupra circulației mărfurilor în comerțul internațional.

ARANJAMENTUL PRIVIND CARNEA DE VITĂ

Aranjamentul vizează reglementarea comerțului internațional cu vite vii, carnea de vită, inclusiv organele comestibile, preparatele și conservele din carne, avînd ca principale obiective următoarele :

— Promovarea dezvoltării și liberalizării comerțului

mondial cu vite vii și carne de vită și asigurarea unei mai mari stabilități a pieței internaționale, prin facilitarea suprimării progresive a obstacolelor și restricțiilor existente și ameliorarea cadrului juridic internațional ;

— Încurajarea cooperării internaționale în problemele privind comerțul cu vite vii și carne de vită ;

— Asigurarea unor avantaje suplimentare pentru comerțul țărilor în curs de dezvoltare cu vite vii și carne de vită în special prin : ameliorarea posibilităților de participare la comerțul internațional ; favorizarea stabilității pe termen lung a prețurilor și piețelor ; menținerea și ameliorarea încasărilor din exporturi ale acestor țări.

În vederea realizării obiectivelor de mai sus, se prevede instituirea, în cadrul G.A.T.T., a unui Consiliu internațional pentru carne, format din reprezentanții tuturor țărilor participante la Aranjament, cu următoarele atribuții :

— organizarea de consultări între țările participante în orice problemă privind comerțul internațional cu vite vii și carne de vită ;

— examinarea periodică a aplicării Aranjamentului ;

— evaluarea, pe baza datelor proprii și a celor furnizate de țările participante la Aranjament, a situației și perspectivei ofertei și cererii mondiale de vite vii și carne de vită ;

— procedarea, prin consens, la identificarea de soluții spre a fi examinate de guvernele țărilor participante, în scopul ameliorării situației pieței mondiale, în cazurile de dezechilibru grav între cererea și oferta mondială.

La identificarea soluțiilor posibile în astfel de cazuri se va ține cont de situația specială din țările în curs de dezvoltare și de necesitatea acordării unui tratament special, mai favorabil acestor țări.

Acceptarea de către țara noastră a Aranjamentului privind carnea de vită, negociat în cadrul G.A.T.T. prezintă următoarele avantaje :

— asigurarea unui cadru mai stabil și a unui acces mai sigur în perspectivă pentru exporturile românești de vite vii și carne de vită ;

— posibilitatea organizării de consultări și negocieri în vederea încheierii de înțelegeri bilaterale cu principalele țări semnatare, importatoare de vite vii și carne de vită, pornind de la prevederile Aranjamentului referitoare la suprimarea progresivă a obstacolelor și restricțiilor existente ;

— o mai bună cunoaștere a evoluției și perspectivei pieței mondiale în acest domeniu, ca urmare a accesului la datele și informațiile comunicate la G.A.T.T. de țările participante.

Participînd la Aranjament, țara noastră ar urma să continue să transmită la G.A.T.T. unele date cu caracter neconfidențial, pe care le-a comunicat și pînă în prezent la G.A.T.T. cu privire la :

— evoluția anterioară, situația curentă și de perspectivă a producției (inclusiv evoluția structurii șeptelului), prețurilor, schimburilor comerciale etc. ;

— măsurile de politică comercială în sectorul cărnii de vită, inclusiv aranjamentele multilaterale încheiate.

Concomitent cu negocierea Aranjamentului, țara noastră și alte țări exportatoare au purtat negocieri cu Piața comună în cadrul G.A.T.T., în vederea facilitării exportului de vite vii și carne de vită în țările comunitare, obținîndu-se următoarele facilități :

— angajamentul Pieței comune de a majora cu 11.500 tone (de la 38.500 la 50.000 tone) contingentul tarifar, acordat la importul de carne de vită congelată din țările terțe, cu o taxă vamală de 20%, consolidată în cadrul G.A.T.T., și scutirea de alte taxe suplimentare la import;

— fixarea în avans, cu 45 de zile înainte de livrare, a taxelor suplimentare (de prelevare), aplicabile la importul de carne de vită congelată, exportată peste nivelul prevăzut în cadrul contingentului tarifar G.A.T.T. susmenționat;

— consolidarea neaplicării de taxe suplimentare de import la importul în Piața comună de carne de vită congelată pentru conserve și a reducerii acestor taxe cu 60% la importul de vite vii destinate îngrășării și cu 55% la importul pentru carne de vită congelată destinată prelucrării industriale;

— angajamentul Pieței comune de a nu aplica la sortimentele de vite vii și carne de vită susmenționate un regim de import mai puțin favorabil decît cel aplicat altor țări terțe și de a informa țara noastră asupra necesităților comunitare de import la produsele respective.

În schimbul acestor facilități, partea română ar urma să coopereze la stabilirea bilanțului previzibil de import al Pieței comune de vite vii destinate îngrășării și carne de vită congelată, prin organizarea de consultări și schimb de păreri și informații privind estimarea necesităților comunitare de import și a posibilităților de export ale României.

ACORDUL PRIVIND APLICAREA ARTICOLULUI VI (CODUL ANTIDUMPING) AL G.A.T.T.

Acordul reprezintă o variantă revizuită, ținînd cont în special de situația și problemele specifice ale țărilor în curs de dezvoltare, a Codului antidumping, negociat anterior în cadrul „Rundei Kennedy” de negocieri comerciale multilaterale G.A.T.T.

Noul acord negociat în cadrul „Rundei Tokyo” are ca obiectiv principal evitarea impunerii arbitrare de taxe antidumping în țările importatoare, la mărfurile provenind din alte țări.

Acordul stipulează că un produs poate constitui obiectul unui dumping numai dacă se constată că este introdus pe piața unei țări importatoare la un preț inferior valorii sale, respectiv dacă se constată că prețul practicat la exportul produsului în cauză se încadrează în una dintre următoarele situații;

a) este inferior prețului intern din țara exportatoare sau din țara de origine;

b) este mai scăzut decît prețul reprezentativ al unui produs similar exportat într-o țară terță;

c) se situează sub costul de producție al aceluiași produs în țara de origine, majorat cu o sumă rezonabilă, de natură să acopere cheltuielile de vînzare și beneficiul.

În ce privește țările avînd comerț de stat se recunoaște ca și în acordul precedent că, în cazul acestor țări, comparația cu prețurile interne nu este întotdeauna adecvată.

Potrivit prevederilor Acordului, încadrarea prețului unui produs exportat în una din cele trei situații redate mai sus nu poate însă conduce în mod automat la stabilirea și aplicarea de către țara importatoare de taxe antidumping. Asemenea taxe pot fi introduse numai în măsura în care țara importatoare demonstrează că nivelul prețurilor, practicate de țara exportatoare acuzată de dumping, cauzează

sau amenință să cauzeze un prejudiciu important unei producții naționale existente sau să întîrzie crearea unei asemenea producții.

Acordul precizează că, în funcție de prejudiciul cauzat, taxele antidumping se pot stabili la un nivel egal cu totalitatea sau numai cu o parte a diferenței de preț constatate (marja de dumping) și că aceste taxe vor fi aplicate numai atîta timp cît sînt necesare pentru neutralizarea practicilor de dumping care cauzează un prejudiciu important producției naționale din țara importatoare.

Se stabilește, de asemenea, ca regulă generală, că țările importatoare nu pot proceda la stabilirea de taxe antidumping fără a urma o procedură prealabilă care constă, între altele, în avizarea exportatorilor despre inițierea anchetei pentru stabilirea practicii de dumping și determinarea prejudiciului cauzat. În timpul anchetei țările exportatoare sau exportatorii interesați din aceste țări pot solicita consultări pentru a primi lămuririle necesare și a prezenta date și argumente în apărarea cauzei lor și negocia, în caz de necesitate, soluții amiabile care să conducă la închiderea procedurii antidumping (Acordul prevăzînd, între altele, posibilitatea, ca ancheta antidumping să fie închisă, fără aplicarea de taxe antidumping, în situația în care exportatorii se angajează în mod voluntar să-și revizuiască prețurile, în sensul majorării lor pînă la limita marjei de dumping demonstrate de țara importatoare). În cazul solicitării de consultări, din partea țărilor exportatoare interesate, țările importatoare care au inițiat proceduri antidumping sînt obligate să răspundă prompt acestor cereri și să prezinte toate datele și argumentele necesare pentru fundamentarea acuzației de dumping și demonstrarea prejudiciului important cauzat producătorilor naționali.

În situații critice în care țările importatoare au instituit totuși măsuri antidumping, pînă la instituirea procedurii antidumping, stabilită prin Acord, aceste măsuri vor avea un caracter provizoriu, pînă la demonstrarea prejudiciului. În caz că prejudiciul nu poate fi demonstrat, asemenea măsuri vor fi anulate, exportatorii afectați urmînd a fi compensați prin restituirea eventualelor taxe antidumping percepute între timp.

În ce privește țările în curs de dezvoltare, Acordul prevede luarea în considerare a situației specifice a acestor țări, îndeosebi prin:

a) recunoașterea principiului, potrivit căruia, comparația cu prețurile lor interne nu este de natură să justifice declanșarea unei anchete antidumping;

b) posibilitatea acordării, de scutiri temporare, negociate de la caz la caz, de la obligațiile ce le revin în ce privește anchetele antidumping;

c) acordarea de asistență tehnică pentru aplicarea prevederilor Acordului.

Pentru țara noastră, ale cărei exporturi în țările capitaliste dezvoltate s-au confruntat în ultimii 3—4 ani cu peste 25 de acuzații de dumping, în general nejustificate, (soluționate, în consecință, în majoritatea cazurilor prin discuții bilaterale, în favoarea părții române), stabilirea unor reguli, convenite pe plan internațional, pentru eliminarea aplicării abuzive și arbitrare de taxe antidumping împotriva exporturilor românești, este deosebit de importantă.

În acest context, acceptarea de către România a Acordului privind aplicarea Articolului VI al G.A.T.T. oferă

condiții de dezvoltare mai stabile pentru exporturile românești, prin posibilitatea contracarării și soluționării unor eventuale noi situații de acuzații arbitrare de dumping și de impunere, în mod abuziv, de taxe antidumping în țările partenere asupra importurilor provenind din România.

DECIZIA PRIVIND TRATAMENTUL DIFERENȚIAT, MAI FAVORABIL, RECIPROCIȚATE ȘI PARTICIPAREA MAI COMPLETĂ A ȚĂRILOR ÎN CURS DE DEZVOLTARE LA COMERȚUL INTERNAȚIONAL

Decizia confirmă principiul permanentizării tratamentului diferențiat, mai favorabil pentru țările în curs de dezvoltare, în comerțul internațional.

Se prevede ca acest tratament să devină o regulă generală și nu o simplă derogare temporară de la clauza națiunii celei mai favorizate, așa cum era considerat pînă la adoptarea acestei decizii. Această regulă nouă se aplică preferințelor vamale generalizate acordate de țările dezvoltate țărilor în curs de dezvoltare, preferințelor comerciale, inclusiv în domeniul taxelor vamale, pe care și le acordă între ele țările în curs de dezvoltare și oricăror alte avantaje obținute deja sau care vor fi obținute în viitor de aceste țări în cadrul negocierilor comerciale multilaterale.

Prin această decizie s-a convenit, de asemenea, ca țările dezvoltate să nu pretindă reciprocitate totală din partea țărilor în curs de dezvoltare în schimbul avantajelor acordate, să facă dovadă de cea mai mare moderație în formularea cererilor de contribuții în contrapartidă, adresate acestor țări și să nu pretindă ca aceste contribuții să fie contrare necesităților de dezvoltare economico-comerciale ale țărilor în curs de dezvoltare.

DECIZIA PRIVIND MĂSURILE DE SALVGARDARE ÎN SCOPURI DE DEZVOLTARE

Decizia aduce unele îmbunătățiri și precizări ale modalităților și condițiilor în care țările în curs de dezvoltare pot deroga de la prevederile G.A.T.T. în vederea aplicării de restricții la import în sprijinul dezvoltării lor economice. Ca regulă generală se prevede ca aceste restricții să fie notificate înainte de a fi aplicate la G.A.T.T., măsurile respective urmînd a face obiectul unor consultări între țările interesate. Nu se exclude posibilitatea ca în cursul acestor consultări să se convină ca țara care recurge la asemenea restricții să acorde unele compensații în schimbul facilităților retrase sau pentru a remedia unele influențe negative ale acestor măsuri asupra comerțului cu țările partenere.

DECLARAȚIA PRIVIND MĂSURILE COMERCIALE LUATE ÎN SCOPURI LEGATE DE BALANȚA DE PLĂȚI

Declarația precizează măsurile comerciale restrictive ce pot fi introduse de țările membre ale G.A.T.T. precum și modalitățile, procedurile de notificare și de introducere a unor asemenea măsuri, între care :

— folosirea cu prioritate de măsuri restrictive care perturbă cel mai puțin schimburile comerciale internaționale ;

— evitarea utilizării simultane, în același scop, a mai multor categorii de măsuri restrictive ;

— publicarea, în măsura posibilului, odată cu introducerea măsurilor restrictive și a unui program prevăzînd suprimarea treptată a acestor măsuri ;

— notificarea tuturor restricțiilor introduse la G.A.T.T. ;

— posibilitatea organizării de consultări între țările interesate afectate și țara care recurge la restricții, în cadrul unui Comitet special pentru restricții la import, creat în acest scop în cadrul G.A.T.T.

MEMORANDUM DE ACORD PRIVIND NOTIFICĂRILE, CONSULTĂRILE, SOLUȚIONAREA DIFERENDELOR

Prin acest Memorandum s-a convenit un mecanism procedural pentru notificarea și soluționarea diferendelor ce pot apare în raporturile comerciale dintre țările membre ale G.A.T.T., avînd ca elemente de bază următoarele :

— organizarea de consultări, la cererea oricăreia dintre Părțile Contractante ale G.A.T.T. interesate, în vederea rezolvării reciproc satisfăcătoare a problemei aflate în discuție ;

— posibilitatea ca părțile interesate aflate în diferend să apeleze la bunele oficii ale directorului general al G.A.T.T. sau la un grup de lucru sau panel de experți pentru examinarea problemelor aflate în divergență, în situațiile în care consultările organizate nu au permis găsirea unei soluții acceptabile pentru ambele părți ;

— examinarea periodică și sistematică a evoluției sistemului comerțului internațional în scopul de a se urmări menținerea unui raport echitabil între drepturile și obligațiile tuturor țărilor membre, contractate în cadrul G.A.T.T.

În cadrul negocierilor comerciale multilaterale G.A.T.T. desfășurate în cadrul Rîndei Tokyo, au fost convenite, de asemenea, următoarele alte patru înțelegeri, a căror acceptare de către țara noastră se află în curs de examinare :

ACORDUL PRIVIND OBSTACOLELE TEHNICE DIN CALEA COMERȚULUI

Acordul prevede o serie de reguli și principii, convenite pe plan internațional, cu privire la elaborarea și introducerea de reglementări tehnice, standarde, reglementări și prescripții fitosanitare și sisteme de certificare a calității mărfurilor, eliminarea caracterului restrictiv al barierelor de acest gen și evitarea introducerii de noi obstacole în comerț, sub forma deghizată a unor norme tehnice greu de respectat.

Acordul prevede, între alte măsuri :

— obligația țărilor participante de a nu aplica, în mod discriminatoriu, obstacole tehnice în comerțul reciproc și de a nu folosi în mod abuziv asemenea obstacole pentru restrîngerea sau restricționarea schimburilor lor internaționale ;

— angajamentul țărilor dezvoltate și a altor țări în măsură să o facă, de a acorda, la cerere, asistență tehnică țărilor în curs de dezvoltare în vederea elaborării și introducerii de reglementări tehnice, standarde, metode de încercare și sisteme de certificare adecvate și pregătirea de specialiști în aceste domenii.

ARANJAMENTUL INTERNAȚIONAL PRIVIND PRODUSELE LACTATE

Aranjamentul prevede, în principal, obligația țărilor cumpărătoare de a nu introduce noi măsuri restrictive la importul de produse lactate în schimbul respectării de către țările exportatoare a unor prețuri minime de vânzare, stabilite anual, de comun acord, între toate statele participante la acest acord.

Se prevede, de asemenea, efectuarea unui schimb reciproc de informații privind situația și perspectivele pieței produselor lactate în vederea examinării și convenirii unor măsuri ce se impun în acest domeniu.

ACORDUL PRIVIND INTERPRETAREA ȘI APLICAREA ARTICOLELOR VI, XVI ȘI XXIII ALE ACORDULUI GENERAL PENTRU TARIFE ȘI COMERȚ (SUBVENȚII ȘI TAXE COMPENSATORII)

Acordul prevede obligația notificării subvențiilor de export acordate; interdicția folosirii de către țările dezvoltate de subvenții la exportul de produse industriale și limitarea practicării de subvenții de către aceste țări la exportul de produse primare; utilizarea subvențiilor numai cu condiția de a nu prejudicia interesele unui alt semnatar al Acordului; recunoașterea dreptului țărilor în curs de dezvoltare de a subvenționa produsele lor de export, însă cu obligația de a le reduce și elimina treptat; posibilitatea ca țările importatoare să aplice taxe compensatorii pentru neutralizarea efectului subvenției, cu obligația de a dovedi, de regulă, în prealabil, prejudiciul cauzat producției interne.

În general, prevederile Acordului sint de natură să evite aplicarea arbitrară și nejustificată de taxe compensatorii de import între țările partenere, ca urmare a practicării de subvenții la export.

ACORDUL PRIVIND ACHIZIȚIILE GUVERNAMENTALE

Acordul prevede ca achizițiile guvernamentale (cumpărarea de bunuri destinate uzului propriu al administrației de stat), în valoare de peste 195.000 dolari să fie adjudecate pe bază de licitații, la care să participe, fără nici o discriminare, atât furnizorii interni, cât și cei externi. În anumite cazuri, se prevede însă posibilitatea ca țările în curs de dezvoltare să deroge, de comun acord cu țările semnatare, de la principiile Acordului, pentru a favoriza pe furnizorii interni sau din alte țări în curs de dezvoltare.

Participarea eventuală a țării noastre la aceste 4 acorduri s-ar putea concretiza, în linii mari, prin următoarele avantaje:

a) Evitarea utilizării de către țările noastre partenere a standardelor, reglementărilor tehnice, reglementărilor și prescripțiilor fito-sanitare și a sistemelor de certificare a calității mărfurilor, în scopul creării de noi obstacole artificiale în calea exporturilor românești și eliminarea oricărei discriminări posibile în acest domeniu — în baza Acordului privind obstacolele tehnice din calea comerțului;

b) Crearea de condiții mai favorabile pentru exporturile românești de produse lactate — în baza Aranjamentului internațional convenit în acest domeniu;

c) Limitarea efectului negativ al subvențiilor practicate de alte țări asupra competitivității și eficienței exporturilor românești și evitarea aplicării arbitrare de taxe compensatorii contra acestor exporturi — în baza prevederilor Acordului convenit în aceste probleme.

d) Posibilitatea unui acces sporit, nediscriminatoriu, al întreprinderilor exportatoare românești, la piața achizițiilor guvernamentale din alte țări, în baza Acordului realizat în acest domeniu.

CONTRIBUȚIA ROMÂNIEI ÎN CADRUL RUNDEI TOKYO

În schimbul facilităților tarifare și netarifare de care va beneficia prin acordurile convenite în cadrul Runderi Tokyo, România a notificat contribuția sa în cadrul acestor negocieri comerciale multilaterale G.A.T.T.

Această contribuție care pornește de la situația României de țară socialistă în curs de dezvoltare, cuprinde următoarele elemente principale:

— o declarație generală privind politica României de dezvoltare a schimburilor comerciale, inclusiv Importurile, cu țările membre ale G.A.T.T.;

— acordarea de reduceri de taxe vamale la import, cuprinse între 20% și 50% la un număr de 158 de poziții și subpoziții tarifare din Tarifal Vamal de Import al țării noastre și de consolidări de taxe vamale pentru alte 17 poziții și subpoziții tarifare.

Lista facilităților tarifare acordate de România în cadrul Runderi Tokyo este anexată la Decretul Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România nr. 183/1980, fiind totodată incorporată ca „Listă a României” în Protocolul de la Geneva (1979), anexă la Acordul General pentru Tarife și Comerț.

— neaplicarea de taxe vamale la importul în țara noastră de aeronave civile, inclusiv ansamble, subansamble, materiale și piese de schimb destinate construcției, reparației și întreținerii unor astfel de aeronave;

— reducerea coeficientului de evaluare vamală de la 20 lei/1 dolar S.U.A. la 18 lei/1 dolar S.U.A., ceea ce echivalează cu o reducere cu cca 10% a cuantumului taxelor vamale percepute efectiv asupra mărfurilor importate în țara noastră;

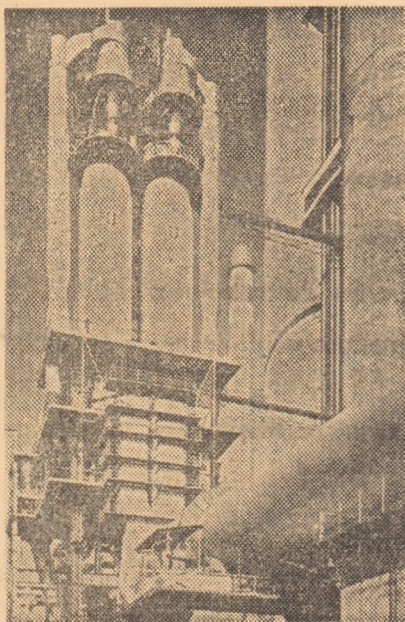
— dorința țării noastre de a perfecționa, în continuare, informarea partenerilor externi asupra economiei românești, comerțului exterior și legislației în acest domeniu;

— intenția de a participa la codurile de conduită negociate în cadrul Runderi Tokyo, în funcție de conținutul și prevederile acestor acorduri.

De asemenea, odată cu acceptarea acordurilor, convenite în cadrul Runderi Tokyo, țara noastră urmează să-și desfășoare schimburile sale comerciale cu celelalte țări participante, având în vedere prevederile acestor acorduri.

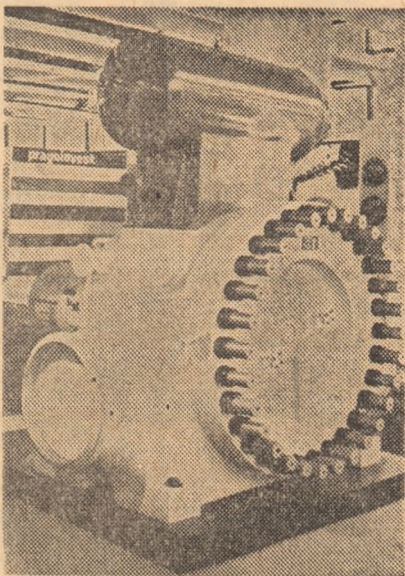
Dr. ȘERBAN ANDREI }

Intreprinderea cehoslovacă de comerț exterior PRAGOINVEST exportă mașini, echipamente și instalații complete fabricate de una din cele mai prestigioase întreprinderi

din Cehoslovacia — CKD Praga — și de alte unități industriale de primă importanță din țara noastră. Caracteristic pentru această firmă este faptul că ea asigură pentru beneficiarul intern, importul de produse din aceeași categorie cu exportul.

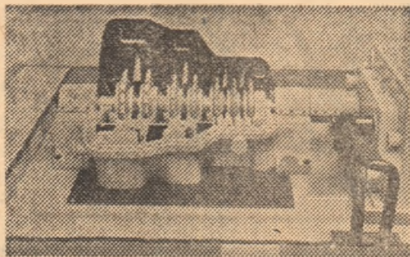
Nomenclatorul programului de export al întreprinderii conține: motoare diesel, agregate diesel pentru producerea de energie electrică, turboexhaustoare, compresoare mobile și compresoare staționare, tur-

bocompresoare, instalații de răcire, transformatoare, motoare, semiconductori de putere automacarale, locomotive diesel, tramvaie, cutii de viteză, cuplaje, mașini și echipamente pentru materialele de construcții, ceramică fină și brută, precum și echipamente pentru prelucrarea minereurilor.

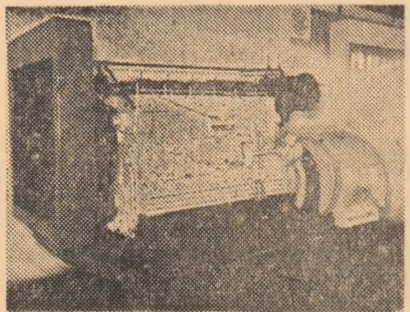
PRAGOINVEST își extinde relațiile în mod sistematic cu parteneri din întreaga lume, dar mai ales cu cei din țările membre ale CAER. De pildă, în cadrul acordului de specializare, firma va importa din România locomotive de mină cu o putere de 45 C.P.

Intreprinderile de comerț exterior din România sînt importatori tradiționali de motoare diesel, agregate diesel, compresoare, automacarale, elemente semiconductoare, mori de ciment și instalații complete necesare în procesul de fabricare a cimentului și a varului. A fost livrată pentru uzina din Ploiești o instalație pentru pro-

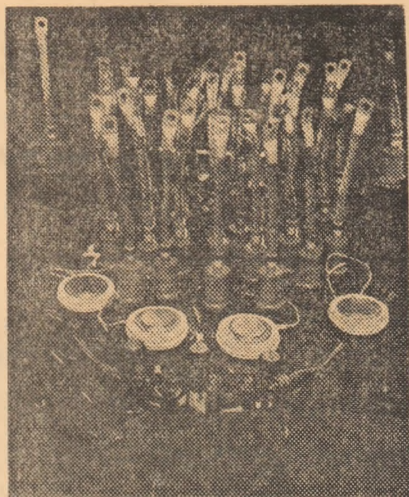

ducerea de ceramică sanitară. Spre România, Pragoinvest, exportă tramvaie — unul din principalele articole de export ale firmei.

Pe lângă produsele devenite tradiționale, prin fabricarea lor de mai mult timp, Pragoinvest vine în fiecare an cu noutăți care îmbogățesc gama de export. Astfel, firma poate oferi partenerilor români pentru următoarea perioadă mașini

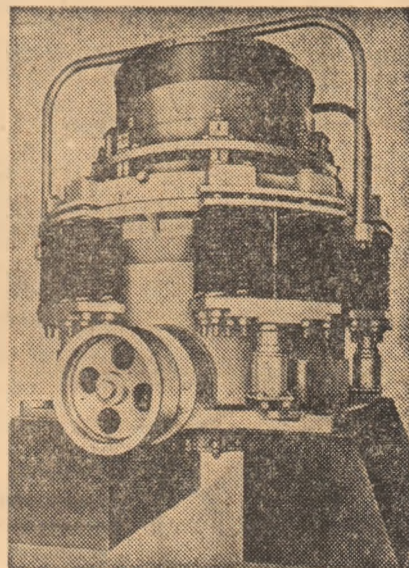
și utilaje noi care deja au trecut prin probe tehnologice și care, prin parametrii lor, se situează printre produsele la nivel mondial. Enumerăm: instalația de acclimatizare pentru minele adînci — care a fost distinsă cu medalia de aur la Tîrgul internațional al construc-

țiilor de mașini Brno '78 — mașini automate pentru liniile de fabricare a cărămizilor, produse sub licența LINGL, care reprezintă în momentul de față cel mai înalt nivel mondial în domeniu, automacaraua de 20 de tone, care continuă tradiția automacaralelor AD-160.

Firește, aici am enumerat doar cîteva noutăți pe care Pragoinvest le oferă. Cel interesat, se pot adresa pentru detalii tehnice sau comerciale, direct firmei sau Agenției economice cehoslovace din București, strada Oțetari nr. 3.

Adîncirea colaborării economice dintre țările socialiste este o parte componentă a procesului de ridicare continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii și de întărire a păcii în lume. Dezvoltarea cu succes a colaborării dintre Pragoinvest și partenerii săi din România se înscrie pe această traiectorie, reprezentînd un bilanț pozitiv, acum la împlinirea a 30 de ani de la întemeierea Consiliului Economic de Ajutor Reciproc, fiind în același timp, o garanție pentru viitor.

UN ÎNCEPUT BUN ÎN ACTIVITATEA COMERCIALĂ SCURTEAZĂ DRUMUL CĂTRE TELUL PROPUS

MERKURIA

TIRGUL INTERNAȚIONAL BUCUREȘTI

Expunem :

Scule de mină

Aparate de ambalat oțel-balot

Materiale pentru tehnica securității
muncii

Contactul cu Merkuria – startul unor
bune afaceri

MERKURIA

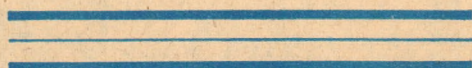
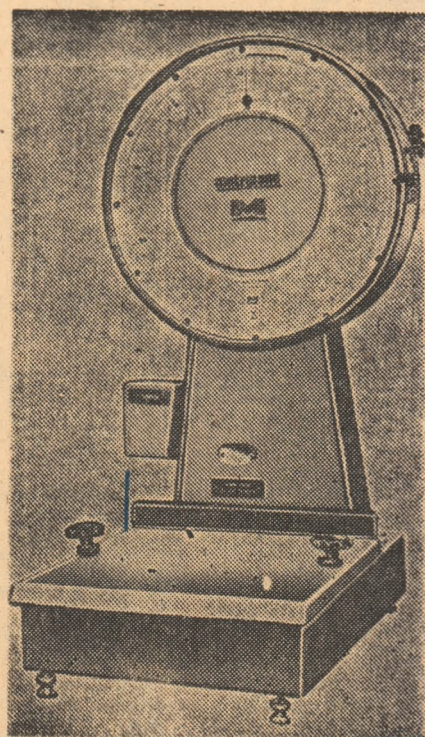
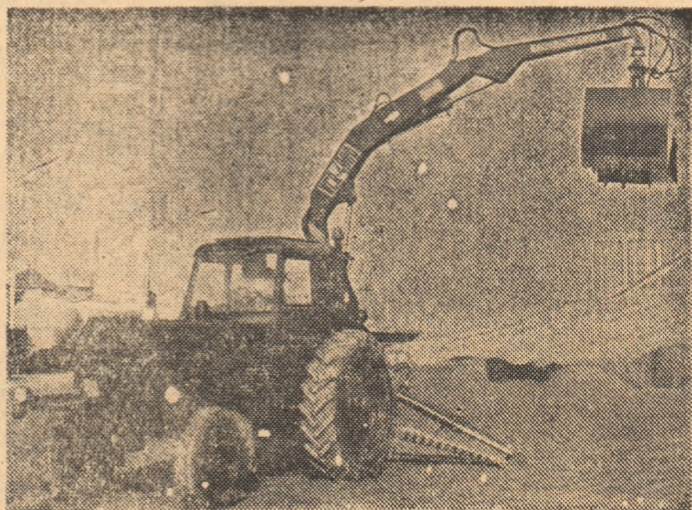
Argentinská 38

170 05 Praha 7

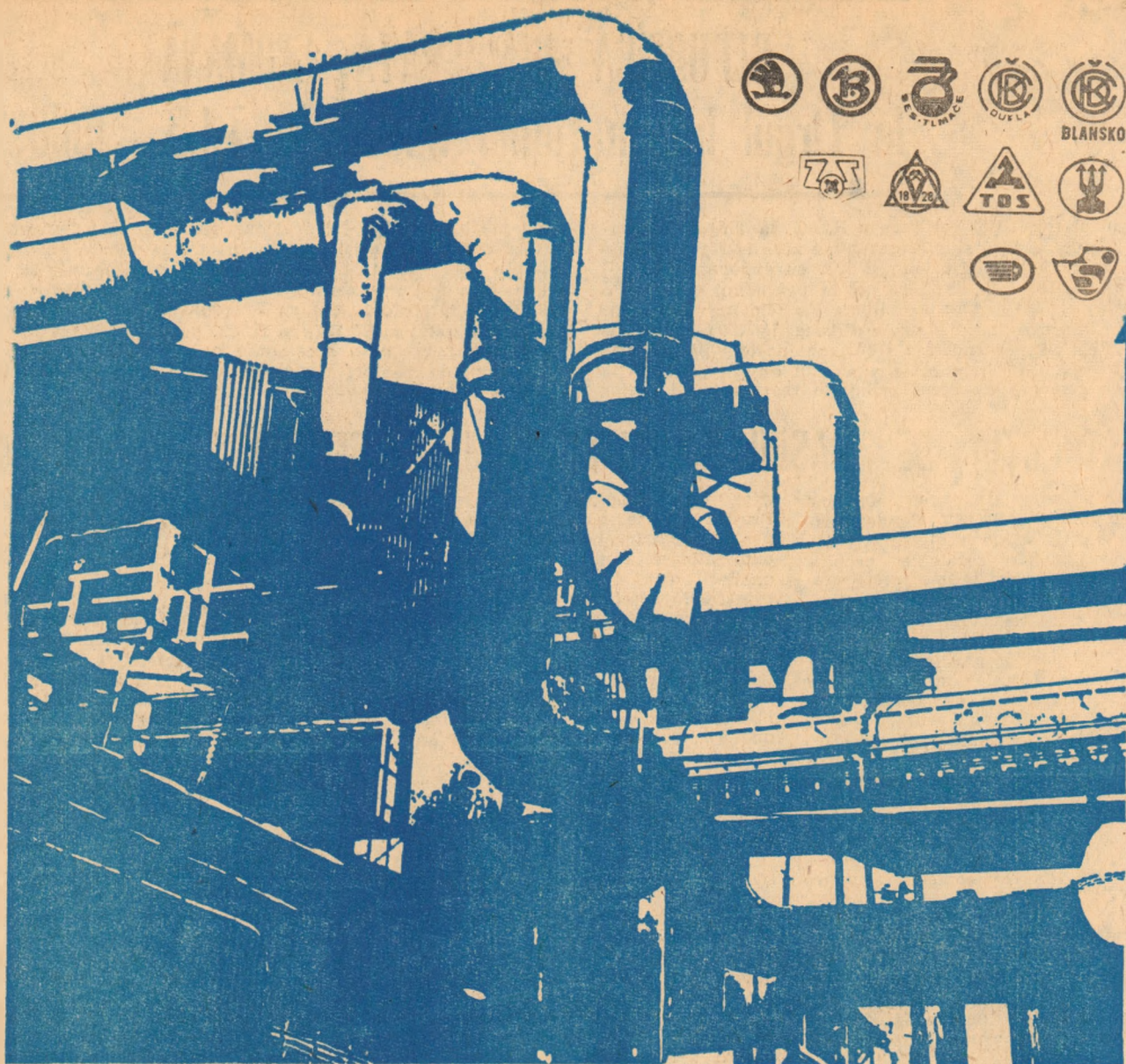
Cehoslovacia

PUBLICOM

Vă invităm să vizitați în cadrul TIRGULUI INTERNAȚIONAL București biroul de informații al Institutului de Comerț Exterior Ungar, Nikex, din pavilionul R, unde specialiștii noștri stau la dispoziția tuturor celor interesați.

PUBLICOM

**SKODAEXPORT — PARTENERUL DV. IN DOMENIUL UTILAJELO
INDUSTRIALE**

- Utilaje pentru centrale termice, nucleare și uzine hidroelectrice
 - Utilaje pentru uzine metalurgice și topitorii
 - Utilaje pentru uzine constructoare de mașini complete
 - Locomotive electrice, troleibuze și mașini pentru tutun SKODA exportate de întreprinderea cehoslovacă de comerț SKODAEXPORT în 51 de țări
- SKODAEXPORT, vechi partener al întreprinderilor de comerț exterior din țările membre C.A.E.R., vă poate livra utilaje tehnologice pentru instalații industriale complete, fabricate de întreprinderile cehoslovace, purtând mărci cunoscute în întreaga lume.

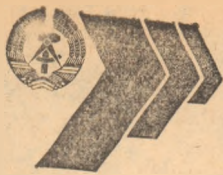
VIZITAȚI EXPOZIȚIA NOASTRĂ DE UTILAJE INDUSTRIALE DE LA TÎRGUL
INTERNACIONAL — TIB '80 — BUCUREȘTI

EXPORT & IMPORT

SKODAEXPORT
INTREPRINDERE DE COMERȚ EXTERIOR
Václauské nám. 56 113 32 PRAGA 1
Telex : 121081, 122095 SKEX Telefon : 240851
Cehoslovacia

PUBLICOM

REPUBLICA DEMOCRATĂ GERMANĂ

la Tîrgul Internațional București T.I.B. — 1980

În cadrul expoziției colective a R.D.G. la Tîrgul Internațional București 1980 sînt reprezentate zece întreprinderi de frunte de comerț exterior din R.D.G. cu exponate selecționate, pe o suprafață de 2.500 m² în pavilionul T și pe o suprafață de 350 m² în aer liber. Participarea R.D.G. se află sub impresia recentei vizite a delegației de partid și de stat a Republicii Democratice Germane în Republica Socialistă România în luna iunie a acestui an. În „Declarația comună” semnată cu acest prilej de reprezentanții celor

două partide și state, Erich Honecker și Nicolae Ceaușescu, a fost exprimată satisfacția cu privire la rezultatele obținute în colaborarea economică și tehnico-științifică. De asemenea, a fost manifestată mulțumirea în legătură cu încheierea Protocolului pentru coordonarea planurilor economiilor de stat ale R.D.G. și R.S.R. pentru perioada 1981—1985, care prevede în continuare o importanță creștere a schimbului de mărfuri și constituie baza amplificării planificate a relațiilor economice.

CONSTRUCȚIA DE MAȘINI ȘI AUTOVEHICULE — SECTOARE PRODUCTIVE

Întreprinderea de comerț exterior WMW-EXPORT-IMPORT demonstrează în expoziția sa de mașini-unelte felul în care au fost rezolvate problemele pentru procedeele de prelucrare, strunjire, găurire, danturare, frezare, deformare fără așchiere. De asemenea, sînt prezentate și mașini pentru prelucrarea maselor plastice și elastice. Se mai pot vedea scule necesare a mașinilor, dispozitive de prindere a pieselor și sculelor sau scule pentru a fi utilizate la mașinile-unelte WMW.

Întreprinderea de comerț exterior INVEST EXPORT prezintă exponate cu marca „SKET” cum sînt: o mașină rapidă de cablat și o mașină de reglare a barelor formate, precum și alte exponate cu marca „GISAC”.

Întreprinderea de comerț exterior TECHNOCOMMERZ oferă 15 exponate interesante din cadrul ramurii industriale tehnica condiționării aerului și frigului și de asemenea, un sortiment de armături universale și speciale pentru toate domeniile industriale, armături pentru lăptării și dispozitive pentru evacuarea condensului.

Întreprinderea de comerț exterior FORTSCHRITT LANMASCHINEN EXPORT IMPORT prezintă produse de performanță ale combinatului NAGEMA cum sînt: mașina de împachetat EU 4 (pentru caramelle tari) și mașina de împachetat EU-7 pentru dulciuri (bomboane).

În oferta la tîrg a întreprinderii de comerț exterior TRANSPORTMASCHINEN EXPORT IMPORT, punctul central îl constituie autoturismele TRABANT prezentate în 3 variante; IFA MULTICAR 25, un autovehicul special cu utilizări universale este prezentat în două variante. Programul expozițional este completat cu cea de-a 300-a mașină de măturat străzi IFA-W 50 L/RK pe care R.S.R. o obține pentru domeniul comun și întreprinderile industriale.

DIN DOMENIUL ELECTROTEHNICII ȘI ELECTRONICII

La expoziția întreprinderii de comerț exterior ELEKTROTEHNIC EXPORT-IMPORT participă cu exponate, combinate de frunte ale indus-

triei electrotehnice și electronice. Printre ele se numără Combinatul pentru construcția instalațiilor de automatizare, Combinatul pentru microelectronică, Combinatul pentru construcția mașinilor electrice, Combinatul de aparate electrice — uzinele Berlin Treptow și Combinatul HANS BEIMLER — Hennigsdorf.

Exponatele întreprinderii de comerț exterior ELEKTRONIK EXPORT IMPORT poartă toate cea mai înaltă marcă a calității din R.F.G., și anume „Q” sau „1”. Printre numeroasele componente electronice expuse se numără: rezistențe, circuite de comandă, plăci conducătoare, tranzistori și diode.

PENTRU AUTOMATIZAREA PROCESELOR TEHNOLOGICE

Întreprinderea de comerț exterior HEIM ELECTRIC EXPORT IMPORT prezintă o ofertă cuprinzătoare de aparate pentru automatizarea proceselor tehnologice. Printre acestea se numără aparate pentru tehnica măsurării acustice și tehnica vibrațiilor, aparate pentru tehnică nucleară, tehnica semnalizării incendiilor, tehnica localizării defectelor și tehnica măsurării intensității cimpului magnetic, pentru tehnica telecomunicațiilor și

alte aparate pentru cercetare și producție. Un exemplu este aparatul pentru măsurarea radiațiilor 20046 pentru utilizări în laboratoare de izotopi.

Programul expozițional al întreprinderii de comerț exterior ROBOTRON EXPORT IMPORT cuprinde diferite aparate pentru prelucrarea electronică a datelor, precum și instalații de desenat în diferite execuții. Macheta cea mai importantă este cea a instalației electronice de prelucrare a datelor ROBOTRON EC-1055. Ea face parte din seria ESER-2 și corespunde celor mai exigente cerințe în economie și știință.

APARATE OPTICE DE PRECIZIE OFERITE DE CARL ZEISS JENA

Profilul exponatelor întreprinderii Carl Zeiss Jena îl constituie aparatele de măsură optico-fizice, microscopice, aparatele de rectificare și polizat, aparatele de măsură optico-tehnice, aparatele pentru măsurători de precizie, precum și sticla optică și tehnică. Reiese o privire de ansamblu reprezentativă asupra nivelului științifico-tehnic al combinatului în domeniile opticii, mecanicii și al microelectronicii ce se dezvoltă din ce în ce mai mult.

LEIPZIGER MESSE

REPUBLICA DEMOCRATĂ GERMANĂ

15.3 — 21.3.1981

6.9 — 12.9.1981

LEIPZICUL MERITĂ O CĂLĂTORIE!

De două ori pe an se întîlnesc aici cumpărători din 100 de țări și expozanți din 50—60 țări.

Informații cu privire la călătorie și permise pentru tîrg puteți obține de la O.N.T. Carpați sau Secția economică și politică a Ambasadei R.D.G. în R.S.R.

(PUBLICOM)

Strategii de marketing

(VI) Continuând prezentarea strategiilor de produs pe care o întreprindere le poate adopta pentru pătrunderea și menținerea poziției pe piața externă vom analiza în cele ce urmează posibilitățile de diferențiere a ofertei în funcție de cerințele specifice ale unei piețe sau ale unui partener comercial. Strategiile de adaptare a produsului pot cunoaște în practica internațională următoarele forme: produs standard cu categorii, modificarea specificației produsului, produs la comandă specială, oferta-pachet (mai multe produse, utilaje complexe, sau produse și servicii), oferta cu facilități de preț.

Produsele standard față de cele adaptate prezintă avantajul că asigură un beneficiu rapid în multe ramuri.

Totuși, anumite considerente ce scapă de sub controlul întreprinderii, impun efectuarea unor amendamente ale produsului în vederea adaptării lui la cerere.

Produsul standard cu categorii. Această strategie nu poate fi eficientă dacă este abordată în scopuri defensive, producând o diferențiere minimă, confuză, artificială a produsului. Totuși sînt cazuri în care această strategie poate fi aplicată cu succes.

Acestea includ mai ales situațiile în care trebuie folosit factorul psihologic pentru a convinge pe consumator. Este de preferat ca opțiunile să fie de genul „fie asta, fie cealaltă”, decît „da sau nu”.

Oferta unui număr de categorii (ex. multipli și submultipli ai unei dimensiuni) din produsul standard — prin condiționare diferită — este de asemenea utilă în dezvoltarea de noi piețe sau în stimularea unor utilizări suplimentare.

Modificarea specificației produsului. Într-un număr de ramuri industriale, oferta către comerț se face pe un nomenclator standard de produse de bază. Clienții apol optează pentru o anumită specificație (standard) sau cu modificări a produselor. Este cazul petrochimiei, industriei hîrtiei, de covoare, materiale abrazive etc.

Această abordare, de asemenea, facilitează căutarea sau dezvoltarea de noi utilizări și de noi piețe pentru produs. Totodată crește receptivitatea producătorului față de necesitățile de perfecționare a produsului formulate de beneficiar.

Este cazul industriei calculatoarelor, spre exemplu, unde foarte puține calculatoare se vînd fără adaptări ale caracteristicilor sau engineering-ului la necesitățile beneficiarului. Cererile de ofertă pentru aceste modificări sînt studiate sistematic, centralizat, pentru ca cele mai frecvente să fie introduse în nomenclatorul standard.

Produse la comandă specială. Această strategie are o multitudine de aplicații începînd cu croitorii din Hong Kong ce păstrează măsurile din comenzile tîrîștilor pentru o eventuală reînnoire a comenzii și pînă la urtașul transportor de 6 000 tone comandat pentru programul Apollo.

Elementele ce justifică menținerea unei asemenea strategii sînt : ponderea importantă a muncii vii în valoarea

totală a produsului ; prețul ridicat, pe care îl îndreptățește utilizarea în mare măsură a manufacturii sau calificarea specială a forței de muncă utilizate.

De multe ori această strategie este adoptată de micile întreprinderi care au condiții pentru realizarea de produse de pionierat sau pentru dezvoltarea unor noi piețe ca subfurnizori pentru marile firme cu nomenclatoare standard.

Pe această cale, ele își pot crea reputația prin prioritate tehnologică și inovație.

Oferta-pachet. Conceptul de produs ca sistem reprezintă o abordare nu tocmai nouă, dar de mare succes. Exemple pot fi date cu livrările complexe de rafinării de petrol, combinate chimice, combinate din industria lemnului, a hîrtiei etc.

Totuși, în ultimul timp conceptul de sistem a căpătat tot mai mult teren. Este vorba de modificarea mentalității producătorului, care nu mai produce mărfuri pentru vînzare, ci urmărește să ofere consumatorului acele produse ce-l satisfac cel mai bine nevoile, rezolvă problemele acestuia din urmă, considerînd elementele mediului în care este folosit produsul.

Se poate spune că în acest domeniu mai sînt încă multe de făcut. Diferențierea făcută mai jos între cele trei grupe de strategii vrea să sublinieze mai mult gradul de complexitate diferit, scopul utilizării acestor strategii nefiind principial deosebite.

a) **Produsul unic ca sistem :** Cele mai familiare produse-sistem sînt considerate azi combina muzicală, mașina de spălat automată cu program — din categoria bunurilor de uz personal, sau mașinile-unelte agregat, mașinile unelte cu program comandă numerică, liniile de ambalare automată, din categoria bunurilor de investiții.

Această strategie este motivată de dorința producătorului de a spori competitivitatea produsului prin creșterea utilității lui în ceea ce privește : timpul economisit, confort, multifuncționalitate, eliminarea muncii de rutină, creșterea randamentului. Pe de altă parte, se realizează o creștere a valorii pe unitatea de produs, dezvoltarea cererii primare sau formarea unor piețe noi chiar pentru aceste produse. Cea mai bună strategie a produsului ca sistem este studierea profundă și înțelegerea proceselor și funcțiilor pe care consumatorul trebuie să le realizeze utilizînd produsul. Această abordare este de natură să perfecționeze atît concepția produsului în sine, cît și oportunitățile pe piață.

b) **Produse integrate în sisteme :** Astfel de sisteme sînt în industrie : rafinăriile, sistemele de transport paletizate și containerizate, liniile de montaj automat, fabricile de ciment etc.

Utilizarea calculatoarelor a deschis mari posibilități cererii și funcționării de astfel de sisteme-integrate. Aceste sisteme solicită un nivel tehnic ridicat în proiectare și dezvoltare, vînzare, instalare, funcționare și întreținere.

c) **Servire integrată cu produse și servicii :** Această strategie este apropiată principial de strategia produselor înrudite, ca principiu, însă diferă prin proporțiile la care se realizează integrarea ofertei de produse și servicii. Este foarte posibil ca și pregătirea personalului să fie complet diferită în diferitele sectoare ale unei asemenea firme. Exemplu, firma americană Haliburton Co, cu vînzări în 1960 de peste 500 milioane de dolari, furnizează ope-

rații de cimentare a pușurilor, instalare de conducte automatizate de petrol, prospecțiuni geologice electronice, tubaj petrolier, foraj de presiune, linii de comunicații etc.

O ofertă similară prezintă întreprinderea românească „Rompetrol“.

Servirea unui grup constant de clienți permite crearea unui cadru flexibil pentru identificarea opțiunilor strategice și ofertarea în timp a cererii. În acest fel se evită riscurile pe care diversificarea în produse neînrudite nu le poate evita, având mult mai multă perspectivă.

Oferta cu facilități de preț. Deși prețul nu este o decizie strategică pentru produs, totuși câteva laturi ale politicii prețurilor au o semnificație strategică deosebită pentru produs.

În multe operații de comerț exterior prețul completează și susține strategia de bază a produsului.

a) **Garanția:** Cu puțină imaginație și termenul de garanție poate fi transformat într-o clauză competitivă. De exemplu Chrysler Corporation a acordat pentru automobilele sale garanție pe 5 ani și 50 000 mile parcurse a sistemului motor. Garanția se poate transmite de la un proprietar la altul. Ea constă în piese de schimb și manoperă gratuite pentru motor și sistemul de transmisie al automobilelor la ivirea unor defecte de fabricație.

Ce trebuie reținut din acest exemplu, cu aplicabilitate și la alte sectoare:

— pe lângă calitate superioară, firma promite cumpărătorului și economii privind reparațiile pe timp de 5 ani;

— grija pentru perfecționarea performanțelor poate să atragă un atașament al cumpărătorilor pe termen lung față de marcă;

— acordarea garanției a fost precedată de o revizuire tehnică exhaustivă a fabricației, inclusiv materii prime și semifabricate în cooperare, care a stabilit măsurile de luat în fiecare sector al fabricației în vederea reducerii la minimum a posibilităților de defectare a produsului.

b) **Produs consumabil/produs durabil:** Situația ideală din punct de vedere al producătorului este ca produsul său să fie deosebit de util consumatorului, și totodată suficient de ieftin ca atunci când utilitatea lui a expirat, consumatorul să nu ezite în a-l înlocui.

Un astfel de tip de produs consumabil este rezerva pasta pentru scris, lame de ras etc.) ce trebuie utilizate împreună cu un bun de folosință medie sau îndelungată, mai scump.

Comercializând un asemenea cuplu de produse de înaltă calitate, producătorul poate să dezvolte și să mențină controlul asupra segmentului său de piață. Cele mai multe șanse de succes sînt în prima perioadă a ciclului de viață, când produsul este complet nou, iar cererea primară. Apoi trebuie realizată o corelare adecvată a prețurilor la produsul de durată și produsul consumabil pentru a menține piața.

c) **Preț iceberg:** Sub acest nume se regăsește sistemul de stabilire a prețului de vânzare, astfel încît să acopere cheltuielile pentru promovare și service, făcute pentru vânzarea și menținerea produsului în decursul ciclului său de viață util.

Acest sistem este larg utilizat în calculul prețului la operațiunile de leasing, în care producătorul se angajează să asigure piesele de schimb, întreținerea, service-ul și instruirea operatorilor pe contul său.

Deoarece beneficiile importante se obțin abia după amortizarea produsului închiriat, producătorul (sau societatea de leasing) este interesată să-l mențină o perioadă cât mai lungă în perfectă stare de perfecționare.

El își poate realiza această intenție numai în măsura în care reușește să obțină un preț acoperitor (iceberg) pentru toate aceste cheltuieli de service.

Un exemplu cunoscut pentru promovarea unei astfel de strategii este firma I.B.M.

Prețul său include nu numai cheltuielile de producție, beneficiul și prioritatea tehnică, dar și cheltuielile anticipate pentru asistență tehnică în: proiectarea sistemului informatic, implementarea lui, planificarea și elaborarea aplicațiilor pentru calculator, programarea, participarea la instalare, pregătirea operatorilor din sistem, instruirea conducătorilor beneficiarului în teoria și practica utilizării calculatoarelor, service și întreținere.

Se poate repara că aceste costuri suplimentare încarcă nejustificat prețul, însă în cazul unor produse de mare complexitate se pare că este calea cea mai economică chiar pentru beneficiar.

C. MIRCESCU

breviar

restricții cantitative

Barierile netarifare cu cea mai largă arie de răspîndire și acțiune o constituie restricțiile cantitative și licențele de import. Restricțiile cantitative sînt practicate, de regulă, atunci cînd măsurile tarifare nu protejează în suficientă măsură diferite sectoare de activitate economică și au ca efect direct creșterea producției și a prețurilor pe piața internă. Aplicarea restricțiilor cantitative variază de la o țară la alta și se menține sub diferite pretexte, deși Acordul general pentru tarife și comerț interzice practicarea lor față de importurile care provin din țările membre. Din rîndul țărilor capitaliste dezvoltate care le folosesc amintim: S.U.A., Japonia, R. F. Germania, Franța, Anglia, Elveția etc., în special pentru apărarea sectoarelor agricole, mai puțin eficiente, a producției anumitor tipuri de combustibili, a producției diferitelor chimicale și a producției de țesături.

Limitările cantitative pot fi clasificate convențional, astfel: interdicții la import, contingente de import, licențe de import; restricții „voluntare” la export, impuse de partenerii comerciali pe plan bilateral.

Interdicțiile la import sînt măsuri de politică comercială cu caracter netarifar care interzic, total sau parțial, importul unor mărfuri pe piața internă. Asemenea măsuri pot fi adoptate din motive politice, în scopuri protecționiste pentru producția internă, în scopuri dictate de situația balanței de plăți. În multe țări capitaliste dezvoltate cum sînt S.U.A., R. F. Germania, Franța, Anglia, Austria, Italia, interdicțiile selective și temporare constituie chiar un sistem de protecție legiferat și sînt folosite în scopul menținerii unui echilibru între cerere și ofertă favorabil prețurilor practicate de producătorii interni, mai ales la produsele agricole, legume și fructe

proapete, vinuri, animale vii, diferite sortimente din carne.

Contingentele de import apar sub două forme: contingente globale și contingente bilaterale. Contingentele globale precizează un plafon maxim admis pe ansamblul importurilor unui produs, pe o perioadă determinată și din anumite țări, fără discriminare între acestea. Ele sînt de regulă publicate. Contingentele bilaterale stabilesc atît limita maximă a volumului (valorii) mărfii admisă la import, cît și țara furnizoare. De regulă, aceste contingente fac parte din listele anexate la protocoale sau la acorduri comerciale.

Licențele de import constituie unul din obstacolele neratarifare de largă utilizare de care depinde realizarea sau nerealizarea contingentelor de import și în aplicarea căroră apar elemente de favorizare față de unii exportatori și de discriminare față de alții. În fapt, prin licențele de import țările capitaliste au la îndemină un instrument eficient de politică comercială în vederea efectuării unui control riguros și operativ asupra respectării contingentelor de import.

Ca mijloace de administrare a contingentelor și ca modalitate de aplicare, licențele de import se clasifică în două categorii și anume: licențe globale sau generale (Open General Licence) și licențe individuale sau bilaterale. Cele globale stabilesc volumul sau valoarea mărfurilor care pot fi importate într-o anumită perioadă de timp, de obicei un an, precum și țările de unde provin acestea. Pe baza lor, importatorii obțin dreptul de a deschide la băncile lor acreditative respective în favoarea exportatorilor, fără existența unor licențe individuale de import. În cadrul acestor licențe importul poate fi realizat fără îndeplinirea altor formalități.

Licențele individuale sau bilaterale sînt folosite ca mijloc de urmărire și realizare a contingentelor bilaterale la produsele pentru care țările importatoare sînt nevoite să asigure o mai mare protecție producției interne. De asemenea, țările capitaliste le folosesc în relațiile comerciale cu toate țările socialiste. De regulă, pot apărea sub două forme: licențe individuale deschise și licențe individuale specifice. Licențele individuale deschise sînt practicate la importul anumitor mărfuri, fără o limitare cantitativă sau valorică, importul putînd fi realizat însă numai din țara specificată în licență.

Licențele individuale specifice reglementează importul unor mărfuri numai la nivelul contingentului stabilit și numai din țara specificată în licență.

Restricțiile „voluntare” la export pot fi echivalente ca efect economic cu restricțiile la import și sînt folosite, în general, în relațiile cu țările a căror mărfuri de export sînt mai competitive.

În ultima vreme o serie de țări capitaliste dezvoltate, în special S.U.A., au adresat partenerilor comerciali recomandarea de a-și restrînge în mod voluntar exporturile. Astfel, S.U.A. au obținut din partea Japoniei și a țărilor membre ale Pieței comune acordul de a-și limita unele exporturi.

impozite și taxe cu caracter fiscal

Mijloacele de infăptuire a discriminării în domeniul impunerii fiscale sînt extrem de diversificate. Identificarea acestor mijloace și practici presupune mai întîi cunoașterea sistemului fiscal aplicat de fiecare țară mărfurilor de import și celor de proveniență internă. În documentele diferitelor organizații economice internaționale și în general, în literatura de specialitate, cea mai mare parte a impozitelor la care sînt supuse mărfurile de import sînt cunoscute sub denumirea generică de „ajustări fiscale la frontieră”. În fapt, asemenea „ajustări” reprezintă un regim fiscal în care produsele de export sînt exonerate de impozitele indirecte, iar mărfurile de import sînt supuse la aceleași impozite ca și mărfurile indigene.

Problema „ajustărilor fiscale” înțeasă în sensul regimurilor fiscale în vigoare în țările partenerilor comerciali, are în practica de comerț exterior o importanță comparabilă cu cea a regimului vamal. Practica discriminatorie față de mărfurile de import pe calea impunerii fiscale poate lua forme variate chiar cînd nivelul taxelor este același, indiferent de sursa de proveniență a mărfurilor, prin: evaluarea diferențiată a bazei de impunere; structura impunerii; ordinea de percepere a taxelor. Deși nivelul impunerii rămîne constant, atît pentru mărfurile de import cît și pentru cele de producție indigenă, majoritatea iau în calcul ca bază impunerii fiscale, valori diferite. Astfel, dacă pentru mărfurile indigene impozitele se percep la prețurile cu ridicata, pentru mărfurile de import, ele se calculează la prețul C.I.F., majorat cu taxa vamală și alte taxe percepute la import.

Discriminarea pe calea practicii fiscale constă și în structura sistemului de impunere, pe calea nivelurilor superioare de impunere pentru mărfurile de import. Uneori se practică așa-numitul „prag al impunerii progresive” în funcție de cantitatea și caracteristicile tehnice și calitative ale mărfurilor importate.

Taxele care fac obiectul „ajustărilor fiscale” ca măsuri care nu sînt legate direct de politica comercială, dar care servesc adesea intenției exprese de a limita importurile sau de a promova exporturile, se pot clasifica în: taxe asupra valorii adăugate (T.V.A.); taxe în cascadă și taxe aplicate asupra cumpărării (consumului); taxe de acciză; taxe „oculte” și alte taxe.

taxe antidumping

Unul din instrumentele cu ajutorul căruia statele capitaliste pot limita importurile prin mecanismul prețurilor, este cel al taxelor antidumping și compensatorii. Spre deosebire de taxele vamale, aceste taxe nu constituie obiectul tratativelor cu privire la reducerile tarifare. Caracterul restrictiv al acestei grupe de taxe este mult mai evident în comparație cu alte măsuri, ele fiind folosite atît ca sancțiuni cît și ca modalități de nivelare a diferenței dintre prețurile de import și prețurile interne.

Taxe antidumping au apărut în practiclele de politică comercială la începutul secolului XX ca o expresie a necesității de a contracara barierele vamale prin prețuri joase. Aceste taxe, al căror nivel variază între 50—100%, sînt folosite împotriva mărfurilor considerate de către legile naționale a fi vîndute la prețuri de dumping. Articolul VI din G.A.T.T., completat cu „Codul antidumping”, adoptat cu ocazia Runderi Kennedy, definește un produs ca făcînd obiectul unui dumping dacă „este introdus pe piața unei țări importatoare la un preț inferior valorii sale normale; dacă prețul de export al acestui produs este inferior prețurilor comparabile practicate în cursul operațiunilor comerciale normale pentru un produs similar destinat consumului în țara exportatoare”.

În practică însă fiecare stat interpretează după propria dorință aceste prevederi, folosind taxele antidumping ori de cîte ori consideră că este nevoie. De exemplu, în S.U.A. autoritățile apreciază că o marfă esete vîndută la un preț de dumping atunci cînd prețul mărfii de import este inferior valorii „echitabile”. Determinarea valorii echitabile se poate face prin compararea prețului „franco-uzină”, dat de exportator cu prețul „franco-uzină” practicat pentru produse similare vîndute pe piața internă a țării exportatoare. De foarte multe ori procedura adoptată de țările capitaliste (Australia, Canada, Noua Zeelandă, S.U.A. etc.) nu este conformă cu normele G.A.T.T.: fie că noțiunea de dumping nu este suficient definită, aplicarea taxelor antidumping fiind extinsă și asupra furnizorilor care practică prețuri normale

Pentru o depistare mai exactă a cazurilor reale de dumping a fost revizuit în cadrul runderi Tokyo articolul VI din G.A.T.T.

norme tehnice și de calitate pentru import

Complexul de cerințe și reglementări elaborate de organisme private sau semi oficiale din țările capitaliste cu privire la diferite caracteristici tehnice și de calitate pe care trebuie să le aibă mărfurile din import în scopul protejării sănătății și securității consumatorilor, formează așa numitele „norme referitoare la mărfurile din import”. Unele din aceste norme sînt pe deplin justificate, altele însă, datorită diversității și neuniformității lor, în diferite țări, devin adevărate bariere care fac uneori imposibilă pătrunderea unor mărfuri pe piața externă. Cele mai cunoscute sînt normele sanitare și cele de securitate.

Normele sanitare, aplicate în majoritatea țărilor capitaliste, dar în special în S.U.A., Anglia, R. F. Germania, Elveția și Franța, prevăd respectarea unor condiții de compoziție, condiții suplimentare de calitate sau prezentarea unor certificate de control sanitar eliberate de autoritățile competente. Produsele asupra cărora se extind aceste reglementări sînt: produsele alimentare, materialele colorante folosite la prelucrarea produselor agroalimentare, substanțele folosite la dezinfectarea cărnii și la cele chimice, produsele farmaceutice, produsele chimice folosite în agricultură etc. Procedura de omologare cerută pentru unele produse, procurarea certificatelor sanitare sau fito-sani-

tare precum și examinarea amănunțită a produselor din import, duc la o serie de cheltuieli suplimentare și, în orice caz, la reducerea operativității tranzacțiilor comerciale.

Normele de securitate sînt dispoziții care reglementează pentru anumite produse îndeplinirea unor condiții de calitate, avize tehnice, pentru a certifica dacă importul lor corespunde prescripțiilor tehnice, de calitate, de igienă și de securitate a muncii. Caracterul restrictiv al măsurilor de această natură constă în posibilitățile de a invoca în mod arbitrar neconformarea cu normele interne și deci interdicția importului în anumite țări. Dintre produsele supuse cele mai adesea acestor norme, amintim: materialele electrice (în special în Franța), materialele electrocasnice, utilajul minier, materialele de construcție (oțelul Thomas Martin nu este admis la importul în S.U.A.), echipamentul aeronautic, echipamentul de securitate cu care sînt dotate navele sub pavilion american, cazanele sub presiune.

constituirea de depozite valutare pentru import

Reglementările privind formarea prealabilă de depozite valutare la import, practicate azi în mai multe țări capitaliste dezvoltate, prevăd ca importatorul să depună un anumit procent din suma destinată acoperirii importului, la organele vamale. O astfel de practică este folosită în special în Anglia, Turcia, Grecia și Japonia. În Anglia, de exemplu, aceste reglementări au fost introduse în anul 1968 ca o măsură de redresare a balanței de plăți, dar și ca o măsură cu caracter conjunctural evident. O sumă egală cu 50% din valoarea importurilor se cerea a fi depozitată, fără dobîndă la Oficiul vamal (Customs Office) pe o perioadă de șase luni, procedură care, avînd în vedere rata înaltă a dobînzii pe piața capitalistă, ar putea fi considerată ca echivalentă cu o suprataxă generală la import de 3—5%. Avînd în vedere faptul că importatorul își recuperează cheltuielile privind plata taxelor vamale, de la exportator (prin reducerea prețurilor la produsele exportate) înseamnă că, în fond, aceste reglementări duc la diminuarea veniturilor exportatorului și constituie o barieră în calea comerțului. Mărimea acestor depozite valutare precum și perioada mare de timp pe parcursul căreia se rețin necesită imobilizarea unor fonduri importante ale importatorului, ceea ce își pot permite numai firmele mari. Importatorii recurg uneori la aceste depuneri pentru a putea obține mai ușor licența de import sau, în unele țări (Japonia, Turcia) pentru a putea obține valuta străină de care au nevoie pentru import. Statul este avantajat de acest sistem, deoarece depunerile prelabile echivalează cu un credit pe termen scurt fără dobînzii.

**Redactor coordonator :
dr. Ioan GEORGESCU**

Întrebări și răspunsuri

● **EUGEN DUMITRESCU, Sibbozia** — Ca urmare a aplicării Decretului nr. 225/1977 a încetat contractul de muncă al unei persoane care, fiind mama unui copil în vîrstă de pînă la șapte ani, a rămas acasă pentru creșterea și îngrijirea copilului. La împlinirea vîrstei de trei ani a copilului, mama se reîncadrează în muncă. Pentru a beneficia de vechimea neîntreruptă în muncă și în aceeași unitate — conform prevederilor art. 9 lit. k alin. 2 al Legii nr. 1/1971 — persoana respectivă trebuie să solicite unității de la care a plecat, sau unității ierarhice superioare, completarea carnetului de muncă, pe baza certificatului de naștere al copilului, din care să rezulte că atît la data încetării raporturilor de muncă, cît și la reîncadrarea în muncă, vîrsta acestuia era sub șapte ani. Conducătorul auto căruia i s-a anulat permisul de conducere i se poate elibera de către Comisia tehnică de încadrare și promovare a muncitorilor, pe baza Legii nr. 12/1971 și a Indicatorului tarifar de calificare, încadrarea într-o meserie înrudită cum este aceea de mecanic auto. Ținîndu-se seama de vechimea în meseria de conducător auto, de nivelul de pregătire și de rezultatele obținute la proba practică, persoana în cauză va putea fi încadrată la categoriile tarifiare prevăzute în anexa nr. 1 la Legea nr. 12/1971.

● **ILIE TURMACU, Drăgășani** — După aplicarea Legii nr. 1053/1960 un tehnician putea fi promovat ca tehnician principal numai dacă avea cel puțin cinci ani vechime în funcții tehnice. Dacă la aplicarea legii nr. 12/1971 dv. îndeplineați această condiție de vechime minimă în specialitate, conform prevederilor art. 68 din legea sus-menționată, puteați ocupa, în continuare, funcția de tehnician principal. În cazul în care, la 1 ianuarie 1972 dv. n-aveați această vechime, în mod justificat ați fost trecut în funcția de tehnician. Ținînd seama că în prezent aveți o vechime în funcții tehnice mai mare de 5 ani, puteți fi promovat în funcția de tehnician principal după

absolvirea cursului de specializare cu profil tehnic, prevăzut la poziția 66 din anexa II la Legea nr. 12/1971.

● **Titus Giogojeanu, București** — solicită lămuriri cu privire la plata retribuției mecanicului de la centrala proprie în cursul unui an. Indiferent de criteriul ce se are în vedere la repartizarea cheltuielilor privind căldura și apa caldă, retribuția lunară a mecanicului trebuie să fie aceeași în tot cursul anului. Repartizarea cheltuielilor se face în raport de prestația efectuată de mecanic, fie numai costul apei calde, fie împreună cu căldura.

● **Exploatarea mixtă de gospodărie comunală și locativă Orșova** — solicită unele lămuriri cu privire la reglementarea legală a prețului energiei termice și la repartizarea costului acesteia pe locatari. Actele normative indicate de dv. nu se contrazic, ci reglementează aspecte deosebite ale aceleiași probleme. Astfel Hotărîrea nr. 2/1973 se referă la modul de repartizare a cheltuielilor comune în clădirile cu mai multe apartamente (inclusiv costul căldurii), în timp ce Legea nr. 19/1971, privește numai modul de formare și aplicare a prețurilor și tarifulor.

● **Vasile Bălțeanu, Huși, jud. Vaslui** — solicită o serie de precizări în legătură cu premiile și recompensele la care se referă Decretul Consiliului de Stat nr. 387/1977.

Aprobarea premiilor și a indemnizațiilor este de competența exclusivă a adunării generale a locatarilor. Potrivit art. 5 lit. d din Statutul Asociației, adunarea generală hotărâște asupra cuantumului premiilor atît pentru personalul încadrat cu contract de muncă cît și pe bază de convenție de prestare de servicii. Din prevederea citată, rezultă că adunarea generală și numai ea este în măsură a nominaliza personalul respectiv, deoarece cuantumului premiului este în raport direct de aportul fiecăruia la bunul mers al Asociației locatarilor. Nu

se poate fixa un quantum ideal, abstract, al premiului fără a se cunoaște munca beneficiarului.

Recompensele anuale se pot acorda și altor persoane din asociație nu numai personalului acesteia.

Cuquantumul maxim al premiilor este egal cu retribuția sau indemnizația pe 15 zile dacă personalul a lucrat tot anul și va fi proporțional cu timpul efectiv lucrat dacă a prestat muncă numai o anumită perioadă din an.

Cuquantumul recompensei este de pînă la 500 lei. Pentru amănunte trimitem la lucrarea Administrației Imobilelor p. 26—27.

Orice sumă aprobată cu acest titlu de Comitetul asociației este ilegală. Ea se recuperează de la beneficiar (cel ce a încasat premiul sau recompensa) în termen de 3 ani (în afara mecanicului de la centrala proprie față de care termenul este de un an). Dacă aceștia sînt insolvabili sau termenul de 3 ani și respectiv un an a expirat, recuperarea se va face de membrii comitetului asociației care au aprobat cheltuirea unor sume fără a avea competența legală.

● **Asociația de locatari, nr. 1 str. Mărășești nr. 13, Tg. Neamț, jud. Neamț** — solicită lămuriri cu privire la plata fochiștilor (centrala termică fiind exploatată de E.G.C.L. Tg. Neamț) și la repartizarea cheltuielilor privind căldura și consumul de apă.

Norma de muncă (programul zilnic de lucru) a persoanelor încadrate în muncă se stabilește, în condițiile legii, de conducerea unității cu care cel în cauză se află în raporturi de muncă. În cazul de față, programul fochiștilor se stabilește de E.G.C.L. În cazul în care considerați că se încalcă legea, sesizați conducerea I.J.G.C.L. Neamț sau Consiliului de control muncitoresc al județului Neamț.

În cazul în care există apometru și acesta este în funcțiune consumul de apă se măsoară de acest aparat iar costul ei se împarte potrivit Hotărîrii nr. 2/1973 a C.P.C.P. pe care o cunoașteți. De asemenea, cheltuielile privind căldura se repartizează potrivit aceluiași act normativ. Amănunte găsiți în lucrarea „Administrația imobilelor” editată în 1978 de Revista economică p. 75 și urm.).

VĂ PREZENTĂM:

ÎNTEPRINDEREA „RAFINĂRIA“ PLOIEȘTI

1880—1980

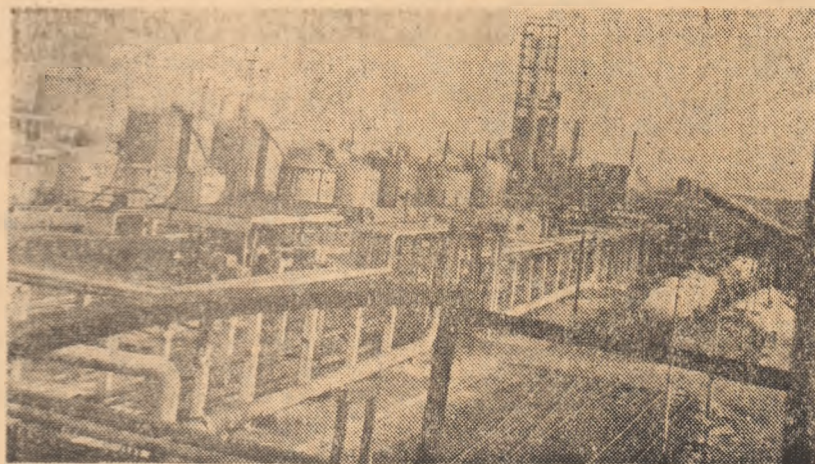
Întreprinderea „Rafinăria“ din Ploiești sărbătorește în aceste zile, mai precis la 5 octombrie, 100 de ani de activitate.

Specializată în fabricația de uleiuri, Rafinăria din Ploiești livrează atât beneficiarilor din țară cit și la export uleiuri:

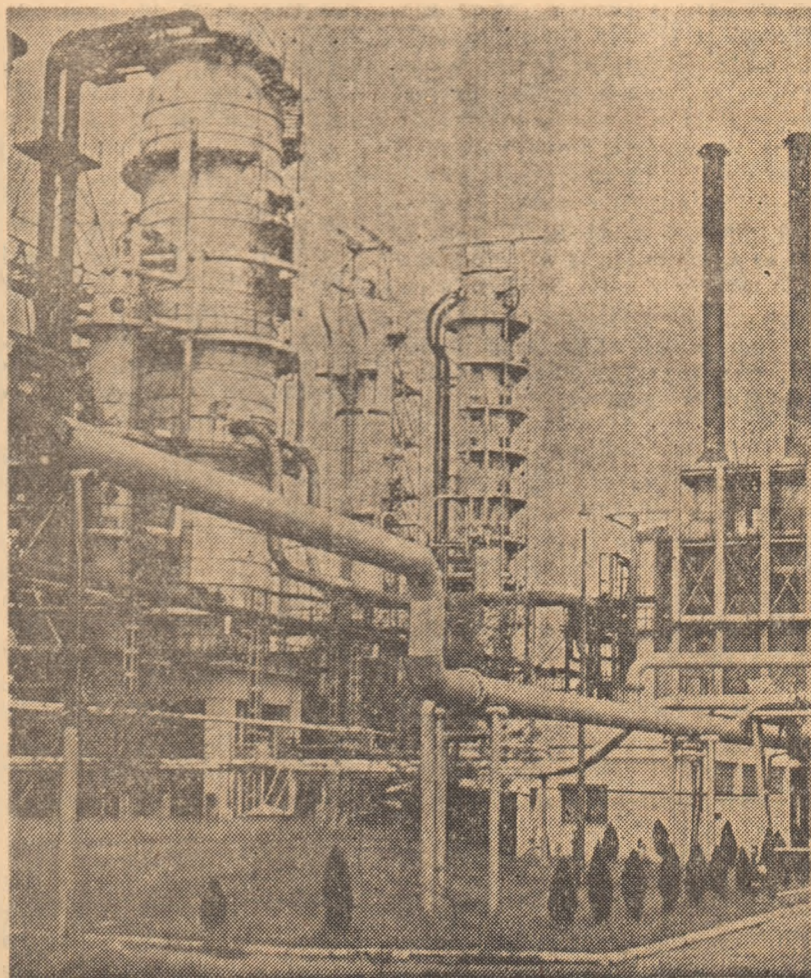
- pentru transformatoare,
- pentru lagăre,
- pentru foraj,
- uleiuri Bight-Stock,
- uleiuri frigorifice,
- uleiuri pentru osii,
- uleiuri pentru mecanisme fine.

Sînt livrate, de asemenea, uleiuri pentru toate tipurile de motoare, inclusiv pentru motoarele de autoturisme, autocamioane, avioane și tractoare.

Pentru rezultatele deosebite înregistrate în ultimii ani colectivului de muncă de la „Rafinăria“ Ploiești a fost distins de două ori cu Ordinul Muncii clasa a III-a, precum și cu Ordinul Muncii clasa a II-a și a I-a și Ordinul pentru apărarea patriei.

Vedere parțială a Complexului de uleiuri

Instalație de distilare primară a țițeiului

În urmă cu 100 de ani „Rafinăria“ din Ploiești prelucra o cantitate de 40 000 tone de țiței pe an. Dezvoltată succesiv, unitatea ploieșteană a cunoscut în zilele noastre o creștere deosebită a producției. Cea mai importantă dezvoltare s-a înscris în perioada anilor 1965—1980 cînd, concomitent cu prelucrarea superioară a țițeiului, s-a trecut la reprofilarea producției întreprinderii pe uleiuri naftenice.

„Rafinăria“ din Ploiești dispune de un laborator central, laboratoare pe secții, un institut de cercetare și inginerie tehnologică care se află pe teritoriul unității și sprijină efectiv activitatea acesteia.

Instalațiile tehnologice existente sînt în proporție de 60% de producție românească. Complexul de uleiuri, cocsarea, epurarea chimicobiologică a rezidurilor și alte instalații sînt un exemplu în acest sens.

În ultimul deceniu întreprinderea ploieșteană a realizat peste 200 de sortimente de uleiuri fine dintre care 76 au fost și sînt exportate în aproape 40 de țări de pe toate continentele lumii. Un alt fapt care atestă prestigiul „Rafinăriei“ din Ploiești este demonstrat de contribuția adusă de mulți tineri specialiști la darea în exploatare a unor instalații de prelucrare a țițeiului în R. P. Chineză, India, Venezuela, Siria, Mozambic, Iordania, Pakistan, R.S.F. Iugoslavia și altele.

De menționat că în cincinalul 1981—1985 „Rafinăria“ — Ploiești va realiza o creștere a producției nete de 121% la o cantitate de țiței corespunzătoare anului în curs.

I. VASILESCU